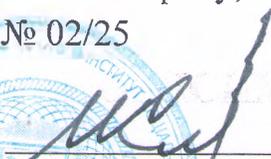

**НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК
УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ СОЦІАЛЬНОЇ ТА ПОЛІТИЧНОЇ ПСИХОЛОГІЇ**

«ЗАТВЕРДЖЕНО»

Вченою радою Інституту соціальної та
політичної психології
від «30» січня 2025 року,
протокол № 02/25

Директор

Микола СЛЮСАРЕВСЬКИЙ

ПОЛОЖЕННЯ

**ПРО ВНУТРІШНЮ СИСТЕМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ
ОСВІТИ ТА ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В
ІНСТИТУТІ СОЦІАЛЬНОЇ ТА ПОЛІТИЧНОЇ ПСИХОЛОГІЇ
НАПН УКРАЇНИ
(нова редакція)**

КИЇВ 2025

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

2

1.1. Положення про внутрішню систему забезпечення якості освіти та освітньої діяльності в Інституті соціальної та політичної психології НАПН України (далі – Положення) розроблено відповідно до Законів України «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», постанов Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах)», «Про затвердження Ліцензійних умов провадження освітньої діяльності», наказів МОН України «Про затвердження Положення про акредитацію освітніх програм, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти», «Про затвердження Методичних рекомендацій щодо розроблення стандартів вищої освіти» та на принципах, викладених у «Стандартах і рекомендаціях щодо забезпечення якості в Європейському просторі вищої освіти (ESG)», зокрема:

- відповідності європейським та національним стандартам якості вищої освіти;
- системного підходу, який передбачає управління якістю на всіх етапах освітнього процесу;
- компетентнісного підходу, який передбачає результатну парадигму навчання;
- сучасних підходів до навчання й викладання із застосуванням гнучких освітніх траєкторій і визнанням компетентностей, набутих поза формальними освітніми програмами;
- постійного підвищення якості освітньої діяльності;
- здійснення моніторингу якості освітньої діяльності;
- зв'язку освіти з науковими дослідженнями та інноваціями;
- залучення здобувачів вищої освіти, роботодавців та інших зацікавлених сторін до процесу забезпечення якості освіти;
- відкритості та прозорості на всіх етапах забезпечення якості освіти.

1.2. Метою внутрішньої системи забезпечення якості освіти в Інституті є досягнення позитивної динаміки якості підготовки здобувачів вищої освіти на третьому (освітньо-науковому) рівні (далі – здобувачів освіти) шляхом забезпечення відповідності освітньої діяльності вимогам сучасної науки та соціальної практики.

2. ПРИНЦИПИ ТА ПРОЦЕДУРИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ

2.1. Процедура забезпечення якості освіти та освітньої діяльності має дві складові:

- вимоги та норми до провадження й організації освітньої діяльності відповідно до законодавства України та внутрішніх документів Інституту;
- контроль за виконанням визначених вимог і норм, моніторинг та аналіз показників якості освіти, формування на підставі аналізу заходів із поліпшення функціонування системи забезпечення якості.

2.2. Внутрішня система забезпечення якості освіти та освітньої діяльності

передбачає здійснення таких процедур і заходів:

- розроблення і затвердження освітніх (освітньо-наукових) програм відповідно до стандартів вищої освіти та професійних стандартів (за наявності), Національної рамки кваліфікацій вищої освіти, Рамки кваліфікацій Європейського простору вищої освіти;

- постійний моніторинг і періодичний перегляд освітніх (освітньо-наукових) програм, їх модернізація та аналіз на відповідність вимогам ринку праці;

- щорічне оцінювання здобувачів освіти, наукових (науково-педагогічних) працівників Інституту та регулярне оприлюднення результатів таких оцінювань на офіційному веб-сайті установи, на інформаційних стендах та в будь-який інший спосіб;

- забезпечення підвищення кваліфікації наукових (науково-педагогічних) працівників;

- забезпечення необхідних ресурсів для організації освітнього процесу;

- організація інформаційного менеджменту, у тому числі збір, аналіз і використання відповідної інформації для ефективного управління освітнім процесом;

- підвищення якості контингенту здобувачів освіти;

- здійснення самооцінки якості освіти й освітньої діяльності як основи для зовнішнього забезпечення якості;

- створення ефективної системи та механізмів забезпечення академічної доброчесності, запобігання та виявлення академічного плагіату в наукових працях наукових працівників і здобувачів освіти;

- забезпечення публічності інформації про освітні (освітньо-наукові) програми та діяльність Інституту;

- інших процедур і заходів.

2.3. Гарантом якості освіти є освітньо-наукове середовище Інституту, у якому зміст освітніх (освітньо-наукових) програм, навчальні можливості та ресурсне забезпечення відповідають основній меті.

2.4. Основними принципами освіти є:

- взаємоповага у стосунках між здобувачами освіти, викладачами, науковими співробітниками та керівництвом Інституту;

- активне залучення здобувачів освіти до реалізації всіх компонентів освітнього та наукового процесу;

- урахування індивідуальних потреб здобувачів освіти;

- реалізація гнучких освітніх траєкторій через організацію вивчення здобувачами освіти дисциплін вільного вибору, академічну мобільність і трансфер кредитів;

- зворотній зв'язок щодо якості та умов освітнього процесу.

3. РОЗРОБЛЕННЯ І ЗАТВЕРДЖЕННЯ ОСВІТНІХ (ОСВІТНЬО-НАУКОВИХ) ПРОГРАМ

3.1. Механізм розробки, затвердження, моніторингу та періодичного перегляду освітніх (освітньо-наукових) програм здійснюється відповідно до

Стандартів вищої освіти, Національної рамки кваліфікацій вищої освіти, Рамки кваліфікацій Європейського простору вищої освіти.

3.2. Освітньо-наукова програма містить:

- обсяг кредитів ЄКТС, необхідний для здобуття освіти на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти;
- перелік компетентностей;
- нормативний зміст підготовки здобувачів вищої освіти, сформульований у термінах результатів навчання;
- вимоги до рівня підготовки осіб, які можуть розпочати навчання за цією програмою;
- вимоги до наявності системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти та освітньої діяльності.

3.3. Освітньо-наукова програма базується на компетентісному підході та враховує основні підходи у визначенні вимог до фахівця, що закладені в міжнародному Проєкті Європейської Комісії «Гармонізація освітніх структур в Європі» (Tuning Educational Structures in Europe, TUNING).

3.4. Освітньо-наукова програма спеціальності розробляється проєктною групою Інституту.

3.5. Розроблення освітньої (освітньо-наукової) програми передбачає створення таких її складових:

- профіль освітньої (освітньо-наукової) програми (загальна інформація, мета, характеристика освітньої програми з чітким визначенням предметної галузі, опис придатності випускників до працевлаштування та подальшого навчання, короткий опис основних підходів, методів і технологій викладання й навчання, програмні компетентності (інтегральна, загальні, спеціальні), програмні результати навчання (на основі дискрипторів Національної рамки кваліфікацій):
 - знання, уміння, комунікація, автономія та відповідальність, ресурсне забезпечення реалізації програми, академічна мобільність;
 - розподіл змісту освітньої (освітньо-наукової) програми за групами компонентів і циклами підготовки;
 - перелік компонентів освітньої (освітньо-наукової) програми та їхньої логічної послідовності;
 - матриця відповідності програмних компетентностей компонентам освітньої (освітньо-наукової) програми;
 - матриця забезпечення програмних результатів навчання відповідним компонентам освітньої (освітньо-наукової) програми;
 - форми атестації здобувачів освіти.

В освітній (освітньо-науковій) програмі зазначається освітня кваліфікація, яку отримають здобувачі освіти в разі її успішного завершення. Освітня (освітньо-наукова) програма ухвалюється Вченою радою Інституту.

3.6. На підставі освітньої (освітньо-наукової) програми розробляється навчальний план. Навчальний план є нормативним документом Інституту, який визначає зміст навчання та регламентує організацію освітнього процесу. Навчальний план ухвалюється Вченою радою Інституту і затверджується

Директором.

3.7.3 метою реалізації індивідуальної освітньої траєкторії як персонального шляху реалізації особистісного потенціалу здобувача вищої освіти, для кожного здобувача освіти розробляється індивідуальний навчальний план, який визначає послідовність, форму і темп засвоєння освітніх компонентів освітньої (освітньо-наукової) програми.

Індивідуальний навчальний план формується на підставі навчального плану на кожний навчальний рік і включає обов'язкові та вибіркові навчальні дисципліни. Контроль за виконанням індивідуального навчального плану здобувача освіти здійснюється науковим керівником, відділом, у якому виконується наукове дослідження здобувача освіти, та відділом аспірантури та докторантури.

3.8. Для кожного освітнього компоненту освітньо-наукової програми розробляється робоча програма навчальної дисципліни. Вимоги щодо змісту, структури, очікуваних результатів навчання, порядку розроблення, затвердження та зберігання робочої програми навчальної дисципліни врегульовується спеціальним положенням Інституту.

Наукові (науково-педагогічні) працівники до початку розроблення робочої програми навчальної дисципліни знайомляться з програмними результатами навчання та компетентностями, яких має набути здобувач освіти відповідно до освітньої (освітньо-наукової) програми.

4. ЗДІЙСНЕННЯ МОНІТОРИНГУ ТА ПЕРІОДИЧНОГО ПЕРЕГЛЯДУ ОСВІТНІХ (ОСВІТНЬО-НАУКОВИХ) ПРОГРАМ

4.1. Перегляд освітніх (освітньо-наукових) програм відбувається за результатами їхнього моніторингу в цілому та їх компонентів, але не рідше одного разу на чотири роки.

4.2. Основною метою моніторингу та перегляду освітніх (освітньо-наукових) програм є підтвердження їхньої актуальності з урахуванням світових тенденцій розвитку психологічної галузі знань і затребуваності на ринку праці, потреб суспільства та соціальної практики, покращення якості освітнього процесу та задоволення потреб здобувачів освіти.

4.3. Критерії перегляду освітніх (освітньо-наукових) програм формулюються:

- в результаті зворотного зв'язку з науковими (науково-педагогічними) працівниками,

- здобувачами освіти, стейкхолдерами та роботодавцями;
- за наслідками прогнозування потреб суспільства і розвитку галузі.

4.4. Система моніторингу та перегляду освітніх (освітньо-наукових) програм відбувається за участю здобувачів освіти та стейкхолдерів і передбачає проведення наступних процедур:

- експертне оцінювання актуальності змісту освітніх (освітньо-наукових) програм;

- оцінювання стану організації освітнього процесу здобувачами освіти,
- моніторинг успішності та навчальних досягнень здобувачів освіти;

- оцінювання актуальності змісту освітніх (освітньо-наукових) програм, їхньої відповідності новітнім досягненням галузі, актуальним потребам суспільства та соціальної практики;
- оперативне реагування на інформацію стосовно проблем, що виникли в процесі реалізації освітньої (освітньо-наукової) програми.

5. ОЦІНЮВАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ

5.1. Контроль та оцінювання досягнення здобувачів вищої освіти результатів навчання здійснюється відповідно до Положення про організацію освітнього процесу в Інституті соціальної та політичної психології НАПН України.

5.2. Оцінювання результатів навчання здобувачів освіти в Інституті здійснюється на принципах об'єктивності, єдності вимог, відкритості і прозорості, системності, систематичності, академічної доброчесності, доступності та зрозумілості методики оцінювання. Оцінювання здійснюється державною мовою, якщо інше не передбачене відповідними освітніми програмами.

5.3. Оцінювання здійснюється за єдиними критеріями та шкалами (національною, 100-бальною, ЄКТС), визначеними в освітній (освітньо-науковій) програмі.

5.4. Основними видами контролю та оцінювання результатів навчання здобувачів освіти є поточний та підсумковий (семестровий) контроль, атестація та підсумкова атестація в разовій спеціалізованій вченій раді. Інформація про види та форми контрольних заходів і критерії їх оцінювання доводиться до здобувачів освіти перед початком вивчення кожного окремого освітнього компонента науковими (науково-педагогічними) працівниками, відділом аспірантури та докторантури.

5.2. За результатами підсумкового контролю науковий (науково-педагогічний) працівник здійснює аналіз:

- запланованих та отриманих результатів навчання;
- методів викладання та навчання, які найбільш сприяють досягненню результатів навчання.

5.3. З метою врахування думки здобувачів освіти щодо якості навчання та об'єктивності системи оцінювання можуть проводитись опитування.

6. ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ КОНТИНГЕНТУ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ

6.1. Підвищення якості контингенту здобувачів вищої освіти на третьому (освітньо-науковому) рівні забезпечується за рахунок:

- профорієнтаційної роботи серед студентів, що проходять різні види практики в Інституті та студентів старших курсів закладів вищої освіти, яка здійснюється науковими працівниками Інституту;
- угод (договорів) з закладами вищої освіти;
- заохочення студентів до участі в наукових дослідженнях Інституту (соціологічні опитування, математична обробка результатів досліджень тощо);

- залучення студентів до участі в наукових, науково-практичних заходах Інституту, спільних заходах з громадськими професійними об'єднаннями Інституту;
- заохочення та допомоги здобувачам освіти у підготовці публікацій за результатами їхньої науково-дослідної роботи;
- розміщення повної інформації для здобувачів освіти та вступників на веб-сайті Інституту й офіційних сторінках Інституту та його структурних підрозділів у соціальних Інтернет-мережах;
- організованої роботи приймальної комісії тощо.

7. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ КАДРОВОГО СКЛАДУ ВИКЛАДАЧІВ

7.1. Забезпечення якості кадрового складу викладачів спрямоване на:

- залучення до викладання навчальних дисциплін провідних наукових співробітників Інституту, які мають значний досвід викладання, керівників наукових тем, авторів монографій, підручників і посібників;
- заохочення викладачів до застосування інноваційних методів викладання та новітніх технологій;
- сприяння викладачам у їх безперервному професійному розвитку та вдосконаленню;
- забезпечення зворотного зв'язку від здобувачів освіти щодо якості викладання.

7.2. Робота наукових (науково-педагогічних) працівників здійснюється відповідно до Статуту Інституту, Положення про організацію освітнього процесу в Інституті соціальної та політичної психології, інших нормативних документів.

7.3. Зворотній зв'язок щодо якості викладання здійснюється шляхом анонімного опитування здобувачів освіти, яке проводить Рада молодих учених Інституту.

8. ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ НАУКОВИХ (НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ) ПРАЦІВНИКІВ

8.1. Підвищення кваліфікації наукових (науково-педагогічних) працівників Інституту здійснюється відповідно до чинного законодавства та врегульовується спеціальним положенням Інституту.

8.2. Метою підвищення кваліфікації наукових (науково-педагогічних) працівників Інституту є поглиблення, розширення й оновлення професійних компетентностей відповідно до вимог чинного законодавства.

8.3. Працівники Інституту можуть підвищувати кваліфікацію в Україні та за кордоном (крім держави, що визнана Верховною Радою України державою-агресором чи державою-окупантом).

8.4. Інститут забезпечує підвищення кваліфікації наукових (науково-педагогічних) працівників не рідше одного разу на п'ять років.

8.5. Підвищення кваліфікації наукових (науково-педагогічних) працівників проводиться з відривом або без відриву від виробництва, у тому числі

дистанційно.

8.6. Підвищення кваліфікації наукових (науково-педагогічних) працівників здійснюється за такими основними видами:

- навчання за програмами підвищення кваліфікації, у тому числі участь у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо;
- стажування.

8.7. Підвищення кваліфікації враховується при обранні на посади наукових (науково-педагогічних) працівників та при атестації.

9. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЯВНОСТІ НЕОБХІДНИХ РЕСУРСІВ ДЛЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО-НАУКОВОГО ПРОЦЕСУ ТА ПІДТРИМКИ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ

9.1. Забезпечення необхідними ресурсами освітнього процесу та підтримки здобувачів освіти в Інституті відповідає ліцензійним та акредитаційним вимогам і передбачає:

- забезпечення фізичними ресурсами, що сприяють навчанню здобувачів освіти (бібліотека, інформаційно-технологічна інфраструктура тощо);
- підтримку здобувачів освіти з боку наукових керівників, наукових співробітників відділів та інших фахівців;
- загальнодоступність усіх ресурсів та їхню відповідність зазначеним цілям;
- доступність до наукових звітів відділів і наукових звітів Інституту;
- забезпечення інформованості здобувачів освіти про наявність відповідних послуг.

9.2. Забезпечення необхідними ресурсами освітнього процесу:

- матеріально-технічна база Інституту пристосована для підготовки фахівців, у т.ч. з особливими освітніми потребами, створено умови для доступу до мережі інтернет, діє WiFi- мережа;
- освітній процес забезпечено навчальною, методичною та науковою літературою, періодикою на паперових та електронних носіях;
- розроблено й постійно оновлюються контенти навчальних дисциплін, які складаються з наукового, методичного, інформаційного ресурсів для організації аудиторної та самостійної роботи здобувачів освіти;
- самостійна робота здобувачів освіти здійснюється під керівництвом викладачів і наукових керівників на основі дистанційних форм комунікування через цифрові комунікаційні платформи, веб-сайти відділів, особисті веб-сторінки викладачів, використання сервісів Google тощо.

10. ОРГАНІЗАЦІЯ ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ

10.1. Організація практичної підготовки здобувачів освіти здійснюється відповідно до Положення про організацію освітнього процесу в Інституті соціальної та політичної психології НАПН України та Положення про організацію педагогічної практики.

10.2. Мета практичної підготовки – набуття здобувачами освіти

професійних компетентностей для подальшого їх використання в практичних умовах.

10.3. Зміст і послідовність проходження практики визначається робочою програмою з педагогічної практики.

10.4. Педагогічна практика здобувачів освіти проводиться на базі провідних закладів вищої освіти (наукових установ).

10.5. Моніторинг якості організації педагогічної практики забезпечують опитування здобувачів освіти, керівників практики та стейкхолдерів.

11. ЗАПОБІГАННЯ ТА ВИЯВЛЕННЯ АКАДЕМІЧНОГО ПЛАГІАТУ В НАУКОВИХ ПРАЦЯХ ПРАЦІВНИКІВ І ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ

11.1. Система запобігання та виявлення плагіату розповсюджується на праці наукових (науково-педагогічних) працівників Інституту, здобувачів освіти ступенів доктора філософії та доктора наук включає такі процедури та заходи:

- формування атмосфери несприйняття академічної недоброчесності;
- інформування здобувачів освіти та наукових працівників про необхідність дотримання правил академічної етики, норм законодавства про авторське право і суміжні права;
- створення умов, що унеможливають академічний плагіат;
- підвищення відповідальності за академічний плагіат;
- систематичне ознайомлення (методичні матеріали, семінари-практикуми тощо) з правилами посилань на використані матеріали при підготовці власних наукових праць;
- в рамках навчальних дисциплін вивчення вимог коректного використання штучного інтелекту та інформації при роботі з первинними та вторинними інформаційними ресурсами й об'єктами інтелектуальної власності, правил опису джерел та оформлення цитувань;
- проведення для здобувачів освіти заходів із питань наукової етики та недопущення академічного плагіату.

11.2. Система запобігання та виявлення академічного плагіату спрямована на запобігання та виявлення таких видів порушень академічної доброчесності:

- академічний плагіат – оприлюднення (частково або повністю) наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості) та/або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без зазначення авторства;
- самоплагіат – оприлюднення (частково або повністю) власних раніше опублікованих наукових результатів як нових наукових результатів;
- фабрикація – вигадкування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі або наукових дослідженнях;
- фальсифікація – свідомо зміна чи модифікація вже відомої інформації, що стосується освітнього процесу чи наукових досліджень;
- списування – виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання;
- обман – надання завідомо неправдивої інформації щодо власної

освітньої (наукової, творчої) діяльності чи організації освітнього процесу;

- хабарництво – надання (отримання) учасником освітнього процесу чи пропозиція щодо надання (отримання) коштів, майна, послуг, пільг чи будь-яких інших благ матеріального або нематеріального характеру з метою отримання неправомірної переваги в освітньому процесі;

- необ'єктивне оцінювання – свідоме завищення або заниження оцінки результатів навчання здобувачів вищої освіти.

11.3. Академічним плагіатом вважається:

- копіювання та оприлюднення виконаної іншим автором роботи;
- дослівне копіювання фрагментів тексту (від фрази до набору речень) чужої роботи у свою без належного оформлення цитування;

- внесення незначних правок у скопійований матеріал (переформулювання речень, зміна порядку слів в них тощо) та без належного оформлення цитування;

- парафраза (переказ своїми словами чужих думок, ідей або тексту).

11.4. Перевірці на академічний плагіат підлягають:

- монографії, посібники, що вимагають рекомендації Вченої ради Інституту до видання;

- рукописи статей, тези доповідей, які надходять до редакцій наукових журналів або оргкомітетів конференцій, семінарів;

- дисертаційні роботи та автореферати.

11.5. Перевірка на академічний плагіат здійснюється на етапі представлення матеріалів для розгляду Вченою та Спеціалізованою радами, редакційними колегами.

11.6. Безпосередньо перевірку матеріалів на академічний плагіат, за відповідним дорученням, організовують:

- вчений секретар Вченої ради Інституту;
- вчений секретар Спеціалізованої ради;
- відповідальні секретарі наукових журналів та оргкомітетів конференцій, семінарів;

- комісія, яка може створюватися за дорученням директора Інституту.

11.7. Відповідальність за академічний плагіат.

- у разі виявлення академічного плагіату в дисертації на здобуття наукового ступеню така дисертація знімається із захисту незалежно від стадії розгляду без права повторного захисту.

- відповідальність наукових (науково-педагогічних) працівників Інституту за академічний плагіат визначається їхніми посадовими інструкціями, Правилами внутрішнього розпорядку Інституту та Положенням про дотримання академічної доброчесності науковими співробітниками Інституту соціальної та політичної психології НАПН України.

11.8. Особа, стосовно якої порушено питання щодо недотримання нею академічної доброчесності, має право ознайомлюватися з матеріалами перевірки та оскаржувати рішення про притягнення її до академічної відповідальності згідно із законодавством.

12. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПУБЛІЧНОСТІ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ДІЯЛЬНІСТЬ ІНСТИТУТУ

1

12.1. Публічність інформації про діяльність Інституту здійснюється відповідно до Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», Постанов Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах)», «Про затвердження Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії» та згідно з наказом Міністерства освіти і науки України від 19.02.2015 р. №166 «Деякі питання оприлюднення інформації про діяльність вищих навчальних закладів».

12.2. На офіційному веб-сайті Інституту розміщується інформація, яка підлягає обов'язковому оприлюдненню:

- документи, що регламентують діяльність Інституту: Статут Інституту соціальної та політичної психології НАПН України, ліцензія на здійснення освітньої діяльності на третьому (освітньо-науковому) рівні, структура та органи управління, інформація про наукову та видавничу діяльність;
- нормативні документи, які врегульовують питання освітньої діяльності в Інституті;
 - освітньо-наукова програма;
 - звіти Директора Інституту;
 - матеріали вступної кампанії на поточний рік (правила прийому, обсяг державного замовлення, рейтингові списки, програми та розклад вступних випробувань, розмір плати за навчання;
 - відомості про аспірантуру та докторантуру;
 - інформація про напрями наукової діяльності та наукові проекти; конференції, семінари, конкурси та виставки, що проводяться в Інституті; наукові видання; спеціалізована вчена рада; діяльність Ради молодих учених тощо.

12.3. Структурні підрозділи Інституту мають власні веб-сайти, на яких оприлюднюється інформація, що відображає основні напрями їхньої діяльності.

13. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

13.1. Положення вводиться в дію з наступного дня після його затвердження Вченою радою Інституту.

13.2. Зміни та доповнення до цього Положення можуть вноситися за ухвалою Вченої ради Інституту.